

Hørings svar ang. ny budgetmodel

På vegne af ledergruppen i Netværket Asylselskabet indsendes hørings svar på den nye budgetmodel for dagtilbud.

Vi er glade for at den nye budgetmodel skal ud i to høringsrunder, fordi vi ser en række udfordringer i modellen særligt for de mindre institutioner i kommunen.

Den nye budgetmodel skal:

- 1- Gøre op med den tidligere budgetmodels kompleksitet og skabe større gennemsigtighed og forudsigelighed
- 2- Og understøtte den politiske beslutning om normering og ledelse i dagtilbud.

Angående ønsket om større forudsigelighed og gennemsigtighed er det vigtigt at spørge om hvor dette formål kommer fra og for hvem forudsigeligheden og gennemsigtigheden skal fremstå tydelig. Faktisk fremstår modellen ganske uigennemskuelig, når man betragter den fra institutionsniveau.

Der kan godt snige sig den mistanke ind, at der i stor udstrækning er tale om at det er det administrative niveau, som selv har været drivende i udvikling af modellen har sat sine egne perspektiver på forvaltning og styring højest.

I hvert fald er det ikke et ønske som kommer fra institutioner og ej heller fra forældre. På informationsmøderne blev dette også til en vis grad bekræftet, når der i "DJØF-sprog" blev formuleret at der ikke var nogen "brændende platform" for målene om forudsigelighed og gennemsigtighed.

Et væsentligt element i at skabe forudsigelighed og gennemsigtighed opnås ved at udnævne en idealstørrelse på en institution (5 stuer?), men hvor kommer denne størrelse fra? Og er det et godt redskab til at gribe om den kompleksitet og diversitet, som præger størrelsen på københavnske institutioner, som for en dels vedkommende er skabt i de bygninger, det umiddelbart har været muligt at anvende til pædagogiske formål.

Skulle der ikke have været andre mål for udvikling af modellen, som kunne sikre flere nuancer? Har det politiske niveau kunne gennemskue hvad der er sat i gang? Eller er modellen udtryk for interesser, der er drevet af ønsker der opstår, når embedsmænd skal styre et så komplekst system, som daginstitutionsområdet i København?

Angående formålet med at indføre minimumsnormeringer så indebærer den nye budgetmodel at alle lønmidler der bevilges i Københavns Kommune, bliver talt med ift. minimumsnormeringer, dvs. også leder, støttepædagoger mm., hvilket ud fra vores synspunkt ikke er rimeligt. Hvis det skal give mening, skal det ligge på det faste personale der er med børnene i de enkelte institutioner, altså hverdagsnormeringen. Det vil klæde modellen hvis der kunne være et bemandingsskema for de enkelte institutioner der kunne vise hvordan en gennemsnitlig hverdagsnormering kan se ud med den tildelte finansiering i de enkelte institutioner. Det vil give et mere reelt billede til både forældre, personale og politikere.

Minimumsnormeringer er vedtaget på by niveau, og den nye budgetmodel vil skævvride institutioner alt efter størrelse. I den nye budgetmodel lægges der op til at der skal være et ledelsesspænd med ca. 17-18 personaler under sig, før end at man kan leve op til minimumsnormeringerne og have en leder på fuld tid.

Kommunens institutioner skal afspejle diversiteten i befolkningen, der er derfor ud fra vores synspunkt stadig brug for både små og store institutioner, som både er selvejende og kommunale.

Vi er ledere i 9 veldrevet selvejende institutioner som er meget søgt af forældre, og som afspejler den diversitet som der er brug for. På længere sigt kan vi med den nye budgetmodel, være bekymret for om vi kan drive institutionerne videre.

Dette bl.a. ud fra at forældre selvfølgelig ønsker mest muligt- og kvalificeret personale til deres børn. Hvis vi ikke kan leve op til ledelsesspændet og give ordentlige arbejdsvilkår til personale og ledere, kan det blive en udfordring at fastholde de dygtige medarbejdere som vi kan bryste os af nu, eller rekruttere nye medarbejdere, der bliver ikke lige vilkår for alle. Det klinger derfor hult når kommunen vil arbejde på at fastholde medarbejdere og ledere, men at det virker til at være det modsatte når vi taler om mindre institutioner med den nye budgetmodel.

Budgetmodellen skal og må følge virkeligheden. Der er fuld ledelse på en institution også selvom der kun er tre grupper. Budgetmodellen er lavet til at der ikke er til fuld ledelse, så pengene må tages andet sted fra. Vores arbejdsopgaver som ledere spænder bredt. Vi har det overordnede pædagogiske ansvar, vi har personaleansvar og er også ansvarlig for økonomien. Vi står for den daglige drift og alle de opgaver der ligger i det. Vi sørger for at tilkalde håndværkere, vi skal indberette økologiregnskab, lave tilsyn med brandmateriel, deltage i møder i netværksregi, forvaltningsregi, samt alt det andet der dukker op løbende. Listen er meget længere end det vi har beskrevet her.

Nogle ledere har yderligere opgaver som pålægges netværk og klynger, f.eks. skal der være en leder der er netværkskoordinator, sprogansvarlig og praktikansvarlig. Så at indregne os som ledere fast i normeringen er ikke realistisk. Vi indgår selvfølgelig på stuerne når det lader sig gøre ved behov, men har ikke mulighed for, med den arbejdsomfang der ligger på vores skuldre, at have faste børnetimer. Hvilket der lægges op til i den nye budgetmodel, hvis ikke institutionen har min. 3 vuggestuegrupper og 2 børnehavegrupper (80 vuggestue- og børnehavebørn, 5 grupper).

Den nye budgetmodels mål med at skabe større økonomisk forudsigelighed kan også ske ved at der vil være grundbevillinger til personale og ledelse i stedet for en grundbevilling pr. hus. Så institutioner med flere matrikler vil miste penge.

Vi er bekymret, da vi kan se en risiko for at det vil udhule budgetgrundlaget for de mindre institutioner. Den nye budgetmodel synes at have en fordel for de store institutioner som oftest er kommunale, og vi er derfor bekymret for de mindre selvejende institutioner i Københavns Kommune. Der lægges op til at kommunen vil kompensere små institutioner med 2 grupper med 100.000 kr., men hvad med institutioner med tre og fire grupper? Disse institutioner vil blive endnu mere økonomisk sårbare.

I vores netværk mister flere institutioner penge ved den nye budgetmodel, så at vælge at indføre denne budgetmodel samtidig med at implementere minimumsnormeringer, giver ikke et reelt billede.

Med den nye budgetmodel lægges der op til større ændring i tildelingsgrundlaget til sociale normeringer, hvilket vi ser positivt på. Dog bør det overvejes at lave en gennemsnitsberegning alene på 0-6 års området, for derved at sikre at flere institutioner får del i midlerne.

Vi har forgæves forsøgt at få svar på hvilket mønster der i forhold mellem små og store institutioner i den nye model. Hvorfor er der ikke lavet beregninger af dette når nu gennemsigthed er et vigtigt formål?

Vi kunne også tænke os, at der i gennemskuelighedens navn blev lavet beregninger på mønstre i den økonomiske tildeling af midler imellem kommunale og selvejende institutioner. Det har vi også forespurgt om uden at få noget svar.

Børnene i de Københavnske daginstitutioner vil ikke opleve lige muligheder med denne model. Nogle institutioner vil kunne leve op til minimumsnormeringer, mens andre ikke kan.

Er det det politikerne ønsker for vores børn?

Ønsker politikerne kun store kommunale institutioner eller ønsker de en diversitet i institutionssammensætningen? Ikke alle børn er ens, og de har forskellige behov, som også skal kunne gives i daginstitutioner af forskellig størrelse i fremtiden.

På Ledergruppens vegne i Netværket Asylselskabet

Pia B. Mikkelsen

Jakob Landgren,

Leder i Sundby Asyl

leder i Dybendals Asyl

Medunderskrivere:

Christina Marconi Nørgaard, leder i Christianshavns Asyl

Marica Hansen leder i Carolinehaven

Martin Poulsen, leder i Damhuset

Dorthe Bristow, leder i Adelgården

Marlene Bjerregård, leder i Jagtvejens Asyl

Annita Krog, leder i Frederiks d. VI's Asyl

Duddi Stockfleth, konstitueret leder i Bøgely Asyl

Institutionsbestyrelsen i Netværket Asylselskabet bakker op om høringsvaret.

På institutionsbestyrelsens vegne

Formand, Hans Christian Andersen.